

บทที่ 5

สรุปผลและการอภิปรายผลการวิจัย

ในบทนี้ผู้วิจัยนำเสนอสาระสำคัญของการสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป กล่าวถึง วัตถุประสงค์การวิจัย สมมุติฐานการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย เครื่องมือการวิจัย การรวบรวม ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ ดังมีรายละเอียดตามลำดับ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาวัฒนธรรมวิจัยของครูในด้านสภาพการวิจัยของครู ด้านความเชื่อ เจตคติ ค่านิยมการวิจัย และด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัย ตามทัศนะของครูในจังหวัดปัตตานี
2. เพื่อเปรียบเทียบวัฒนธรรมวิจัยในด้าน ความเชื่อ เจตคติและค่านิยมการวิจัย ของครูในจังหวัดปัตตานี ที่มีอายุ เพศ ประสบการณ์ในการสอน วุฒิการศึกษา หน่วยงานต้นสังกัด ตำแหน่ง และวิทยฐานะ ที่แตกต่างกัน
3. เพื่อเปรียบเทียบวัฒนธรรมวิจัยของครูในด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัยของครูที่มี หน่วยงานต้นสังกัดที่แตกต่างกัน
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัฒนธรรมวิจัยของครูใน ด้านสภาพการวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี
5. เพื่อนำเสนอข้อเสนอแนะในการพัฒนาวัฒนธรรมวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ครูที่มีเพศแตกต่างกันมีวัฒนธรรมวิจัยในด้านความเชื่อ เจตคติ ค่านิยมต่อการ ทำวิจัยแตกต่างกัน
2. ครูที่มีอายุแตกต่างกันมีวัฒนธรรมวิจัยในด้านความเชื่อ เจตคติ ค่านิยมต่อการ ทำวิจัยแตกต่างกัน

3. ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกันมีวัฒนธรรมวิจัยในด้านความเชื่อ เจตคติ ค่านิยมต่อการทำวิจัยแตกต่างกัน
4. ครูที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกันมีวัฒนธรรมวิจัยในด้านความเชื่อ เจตคติ ค่านิยมต่อการทำวิจัยแตกต่างกัน
5. ครูที่มีหน่วยงานต้นสังกัดของโรงเรียนแตกต่างกัน มีวัฒนธรรมวิจัยในด้านความเชื่อ เจตคติ ค่านิยมต่อการทำวิจัยแตกต่างกัน
6. ครูที่มีตำแหน่งแตกต่างกัน มีวัฒนธรรมวิจัยในด้านความเชื่อ เจตคติ ค่านิยมต่อการทำวิจัยแตกต่างกัน
7. ครูที่มีวิทยฐานะแตกต่างกัน มีวัฒนธรรมวิจัยในด้านความเชื่อ เจตคติ ค่านิยมต่อการทำวิจัยแตกต่างกัน
8. ครูที่มีหน่วยงานต้นสังกัดแตกต่างกันมีวัฒนธรรมวิจัยของครูในด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัยแตกต่างกัน
9. ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมวิจัยของครูในด้านสภาพการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

แนวทางการดำเนินการวิจัยเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เหมาะสมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ประกอบด้วยเครื่องมือการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย 5 ตอน

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของครู
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามด้านสภาพการวิจัยของครู
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามด้านความเชื่อ เจตคติและค่านิยมด้านการทำวิจัยของครู
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามทัศนะเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยของครู
- ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาวัฒนธรรมวิจัยของครู

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัย จากภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ส่งถึงผู้บริหาร โรงเรียนในจังหวัดปัตตานี เพื่อขอความอนุเคราะห์เกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามถึงโรงเรียนในจังหวัดปัตตานี จำนวน 400 ชุด ซึ่งเทียบสัดส่วนตามขนาดประชากร ตามสังกัด โรงเรียนจะได้กลุ่มตัวอย่างที่ส่งแบบสอบถาม ดังตาราง 3
3. ผู้วิจัยติดตามและรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 100 ของ แบบสอบถามที่ส่งไป รายละเอียดปรากฏดังตาราง
4. เมื่อได้รับแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ผลข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยได้ดำเนินการต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของครู ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์ในการสอน วุฒิการศึกษา หน่วยงานต้นสังกัด ตำแหน่งและวิทยฐานะ โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. ศึกษาสภาพการทำวิจัยของครู วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
3. วิเคราะห์วัฒนธรรมวิจัยในด้านความเชื่อเจตคติ ค่านิยมการวิจัยตามทัศนคติของครู โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนโดยแบ่งค่าเฉลี่ยเป็นช่วงๆ แต่ละช่วงมีความหมายดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 103)

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 ครูมีทัศนคติต่อความเชื่อ เจตคติและค่านิยมด้านการทำวิจัย ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 ครูมีทัศนคติต่อความเชื่อ เจตคติและค่านิยมด้านการทำวิจัย ในระดับมาก

- ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 ครุมีทัศนคติต่อความเชื่อ เจตคติและค่านิยมด้านการทำวิจัย
ในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 ครุมีทัศนคติต่อความเชื่อ เจตคติและค่านิยมด้านการทำวิจัย
ในระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 ครุมีทัศนคติต่อความเชื่อ เจตคติและค่านิยมด้านการทำวิจัย
ในระดับน้อยที่สุด

4. วิเคราะห์วัฒนธรรมวิจัยในด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัยตามทัศนคติของครุ
โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนโดยแบ่งค่าเฉลี่ยเป็นช่วงๆ แต่ช่วงมีความหมายดังนี้
(บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 103)

- ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 ครุมีทัศนคติต่อปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยในระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 ครุมีทัศนคติต่อปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยในระดับมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 ครุมีทัศนคติต่อปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 ครุมีทัศนคติต่อปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยในระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 ครุมีทัศนคติต่อปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยในระดับน้อยที่สุด

5. หาค่าที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับวัฒนธรรมวิจัยในด้านความเชื่อ
เจตคติ และค่านิยมของครุจำแนกตามตัวแปรเพศแล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตาราง
และการบรรยาย

6. หาค่าเอฟ (F - test) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับวัฒนธรรมวิจัยของครูด้าน
ความเชื่อ เจตคติและค่านิยมและด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัย จำแนกตามตัวแปร อายุ ประสบการณ์
วุฒิการศึกษา วิทยฐานะ หน่วยงานต้นสังกัดของโรงเรียน จากนั้นทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการ
ของ LSD แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางและการบรรยาย

7. หาค่าเอฟ (F - test) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับวัฒนธรรมวิจัยของครุ
ด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัยของครุที่มีหน่วยงานต้นสังกัดที่แตกต่างกัน

8. ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไคสแควร์ (Chi-Square Test : χ^2) เพื่อหา
ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับวัฒนธรรมวิจัยในด้านสภาพการวิจัยของครุในจังหวัด
ปัตตานีแล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางและการบรรยาย

9. ข้อเสนอแนะเป็นข้อคำถามปลายเปิด ผู้วิจัยใช้วิธีหาความถี่และร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์วัฒนธรรมวิจัยของครูในด้านสภาพการวิจัยของครู ความเชื่อ เจตคติ ค่านิยมการวิจัย และด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัย ตามทัศนะของครูในจังหวัดปัตตานี

ด้านสภาพการวิจัยของครู

การศึกษาวัฒนธรรมวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานีในด้านสภาพการวิจัย พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่เคยทำวิจัยและปัจจุบันครูส่วนใหญ่ก็ยังคงทำวิจัยอยู่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ครูทำวิจัยมากที่สุด คือภาษาไทย รองลงมาคือ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ผลงานวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานีในระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา ส่วนใหญ่ครูทำวิจัย จำนวน 1-2 เรื่อง ส่วนใหญ่เป็นวิจัยแบบง่าย ใช้ระยะเวลาในการทำ 3-4 เดือนต่องานวิจัย 1 เรื่อง แต่พบว่าผลงานวิจัยยังไม่เป็นที่พอใจ และครูประเมินคุณภาพงานวิจัยโดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งการวิจัยของครูส่วนใหญ่นำไปใช้เพื่อรองรับการประเมิน เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ ตามลำดับ ลักษณะการทำวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี ทำด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่โดยมีที่ปรึกษางานวิจัยของครู คือ เพื่อนครู และครูส่วนใหญ่ใช้ทุนส่วนตัวในการวิจัย ด้านการเผยแพร่ผลงานวิจัย ครูส่วนใหญ่ยังไม่มีมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยและที่เผยแพร่ส่วนใหญ่นำเสนอในนิทรรศการวิชาการของโรงเรียน ด้านการอบรมการวิจัยของโรงเรียนให้แก่ครู ครูโดยส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าโรงเรียนไม่ได้จัดการอบรม ส่วนการอบรมจากต้นสังกัดในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาโดยส่วนใหญ่ครูได้รับการอบรม 1-3 ครั้ง แหล่งศึกษาค้นคว้าเพื่อการวิจัยของครูส่วนใหญ่คือ อินเทอร์เน็ต รองลงมาได้แก่ ห้องสมุดโรงเรียนและแหล่งศึกษาค้นคว้าที่ครูเห็นว่ามีจำนวนน้อยที่สุดคือ ต้นสังกัด แผนทำวิจัย 1-5 ปี ข้างหน้า ครูส่วนใหญ่คิดจะทำวิจัย เหตุผลที่ครูคิดว่าจะทำวิจัย คือ เพื่อให้มีวิทยฐานะที่สูงขึ้น เพื่อรองรับการประเมินและเพื่อประโยชน์ด้านการสอนและการปฏิบัติงาน ตามลำดับ และเหตุผลที่ครูในจังหวัดปัตตานีไม่คิดที่จะทำวิจัย ครูให้เหตุผลว่า ไม่มีเวลาเนื่องจากมีภาระงานอื่นของโรงเรียนมาก ขาดความรู้และประสบการณ์การทำวิจัย และการทำวิจัยเป็นสิ่งที่ยุ่งยาก ขาดที่ปรึกษาในการทำวิจัย และขาดทุนอุดหนุนในการทำวิจัย ตามลำดับ

ด้านความเชื่อ เจตคติ และค่านิยมด้านการทำวิจัยของครู

พบว่า ความเชื่อ เจตคติและค่านิยมของครูในจังหวัดปัตตานีที่มีต่อการวิจัย วิจารณ์โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การวิจัยมีคุณค่าในการ พัฒนาการจัดการเรียนการสอน ช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ในห้องเรียนและโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ครูทุกคนควรทำวิจัยอย่างจริงจัง

ด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัย

จากตารางพบว่า ทักษะเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาจำแนกตามต้นสังกัดพบว่า ครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือครูที่สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และครูที่สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนมีค่าเฉลี่ยของทักษะเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยน้อยที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าผลตอบแทนที่ได้รับจากการวิจัยอยู่ในระดับปานกลางแต่มีค่าเฉลี่ย สูงที่สุด และงบประมาณด้านการวิจัย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบวัฒนธรรมวิจัยในด้าน ความเชื่อ เจตคติและค่านิยมการวิจัย ของครูในจังหวัดปัตตานี ที่มีเพศ อายุ ประสบการณ์ในสอน วุฒิการศึกษา หน่วยงานต้นสังกัด ตำแหน่งและวิทยฐานะที่แตกต่างกัน

2.1 ครูในจังหวัดปัตตานีเพศชายและเพศหญิง มีวัฒนธรรมวิจัยในด้าน ความเชื่อ เจตคติและค่านิยมการวิจัยไม่แตกต่างกัน

2.2 ครูในจังหวัดปัตตานีที่มีอายุ ประสบการณ์ในการสอน ต้นสังกัด และ ตำแหน่ง แตกต่างกันมีวัฒนธรรมวิจัยในด้าน ความเชื่อ เจตคติและค่านิยมการวิจัยไม่แตกต่างกัน ส่วนครูที่มีวุฒิการศึกษาและวิทยฐานะแตกต่างกัน มีวัฒนธรรมวิจัยในด้านความเชื่อ เจตคติและ ค่านิยมการวิจัยแตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบวัฒนธรรมวิจัยของครูในด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัยของครู ที่มีหน่วยงานต้นสังกัดที่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบ วัฒนธรรมวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานีในด้านปัจจัยที่เอื้อต่อ การวิจัย ที่มีหน่วยงานต้นสังกัดที่แตกต่างกัน พบว่าปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัย ด้านแหล่งค้นคว้าข้อมูล และทรัพยากรเพื่อการวิจัยไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านนโยบายและการบริหารงานวิจัยของต้นสังกัด

ด้านนโยบายและการบริหารงานวิจัยของโรงเรียน ความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัย
งบประมาณด้านการวิจัย เวลาสำหรับการวิจัย ผลตอบแทนที่ได้รับจากการวิจัยและโดยรวม
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัฒนธรรมวิจัยของครู ในด้านสภาพการวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี

4.1 อายุ ตำแหน่ง ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนผลงานวิจัยของครูใน
จังหวัดปัตตานีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 อายุ ประสบการณ์ในการสอน วุฒิ ต้นสังกัดของโรงเรียน ตำแหน่ง
วิทยฐานะมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการวิจัยของครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3 ประสบการณ์ในการสอน ไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของงานวิจัย
ของครู

4.4 อายุ มีความสัมพันธ์กับคุณภาพงานวิจัยของครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

4.5 ประสบการณ์ วุฒิ ตำแหน่ง มีความสัมพันธ์กับคุณภาพงานวิจัยของครู
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.6 อายุ ประสบการณ์ในการสอน ต้นสังกัดของโรงเรียน ตำแหน่ง
วิทยฐานะ มีความสัมพันธ์กับการเผยแพร่ผลงานวิจัยของครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.7 ประสบการณ์ในการสอน ต้นสังกัด ตำแหน่งมีความสัมพันธ์กับแผนการ
ทำวิจัยของครูในช่วง 1-5 ปีข้างหน้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาวัฒนธรรมวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี

5.1 องค์ประกอบที่สำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูในจังหวัดปัตตานี
องค์ประกอบที่สำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูในจังหวัดปัตตานี ทำวิจัย 5 ลำดับแรก
งบประมาณเพื่อการวิจัย การสนับสนุนจากผู้บริหาร เวลาที่ใช้ในการวิจัยของครู ความรู้ความ
เข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยของครู และความก้าวหน้าด้านวิชาการ (เลื่อนวิทยฐานะ) ตามลำดับ

5.2 เหตุผลหรือแรงจูงใจที่ครูทำวิจัย

เหตุผลหรือแรงจูงใจที่ครูทำวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและแก้ปัญหา
พฤติกรรมนักเรียน ความก้าวหน้าทางวิชาการ (เลื่อนวิทยฐานะ) การประเมินภายในและภายนอก

ผู้บริหารมีการติดตามประเมินผลงานวิจัยของครูอย่างต่อเนื่อง และเมื่อครูสามารถนำวิจัยมาใช้แก้ปัญหาได้อย่างประสบความสำเร็จ

5.3 ปัจจัยที่จะสนับสนุนให้ครูทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง

ปัจจัยที่จะสนับสนุนให้ครูทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง ทุน/งบประมาณ ผู้เรียน มีพัฒนาการไปในทางที่ดีขึ้น สามารถแก้ปัญหาผู้เรียนได้ เวลาที่ใช้ในการทำวิจัย มีผู้เชี่ยวชาญ ครูพี่เลี้ยง วิทยากร ที่น่าเชื่อถือ ให้คำแนะนำ การสนับสนุนจากผู้บริหาร ต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

5.4 ปัญหาและอุปสรรคในการวิจัยของครู

ในการทำวิจัยที่ผ่านมาครูในจังหวัดปัตตานี ประสบปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ดังนี้ 1) ครูไม่มีเวลาเนื่องจากมีภาระงานทั้งการสอนและงานพิเศษอื่นๆ 2) ครูผู้สอนขาดความรู้ ทักษะ ประสิทธิภาพ การหาค่าสถิติต่างๆ เกี่ยวข้องกับการวิจัยและคิดว่าการวิจัยเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก 3) ครูขาดแคลนทุนและงบประมาณอย่างเพียงพอในการทำวิจัย 4) ผู้บริหารไม่ได้สนับสนุนและเห็นความสำคัญของการวิจัย เช่น ไม่ได้จัดประชุมหรืออบรมวิจัยให้แก่ครู ไม่ได้แต่งตั้งครูหรือจัดหาที่ปรึกษาการวิจัยให้แก่ครู ไม่สนับสนุนงบประมาณ ฯลฯ 5) ขาดแหล่งข้อมูล ขาดตัวอย่างที่หลากหลายสำหรับเป็นแนวทางในการวิจัย และขาดเอกสารอ้างอิง

5.5 วิธีการที่ส่งเสริมให้ครูทำวิจัยจนเป็นกิจกรรมที่ทำเป็นประจำและมีคุณค่าในการจัดการเรียนการสอน ครูในจังหวัดปัตตานีได้เสนอวิธีการที่ส่งเสริมให้ครูทำวิจัยจนเป็นกิจกรรมที่ทำเป็นประจำและมีคุณค่าในการจัดการเรียนการสอน 5 ลำดับแรกดังนี้ 1) ผู้บริหารสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง ตลอดจนสร้างความตระหนัก ปลุกฝังเจตคติที่ดีให้ครู และให้การเสริมแรงให้แก่ครูที่ทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง 2) การจัดการอบรมและติดตามผลงานวิจัยของครูอย่างต่อเนื่องและจริงจัง 3) การกำหนดนโยบายที่ชัดเจน มีโครงการรองรับในแผนปฏิทินปฏิบัติงานโดยที่ครูทุกคนรับรู้ เช่น ให้ครูทำวิจัยอย่างน้อย ปีละ 2 เรื่อง 4) การจัดหาผู้เชี่ยวชาญหรือวิทยากรให้คำปรึกษา งานวิจัยอย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนหาครู พี่เลี้ยงมาดูแลช่วยเหลือในโรงเรียน 5) การได้รับการสนับสนุนงบประมาณ

5.6 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ครูในจังหวัดปัตตานีได้เสนอข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อการพัฒนาวัฒนธรรมวิจัยของครู ดังนี้ 1) ต้นสังกัดและโรงเรียนควรจัดการอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการวิจัยแก่ครูอย่างสม่ำเสมอ 2) ต้นสังกัดและโรงเรียนสนับสนุนให้ครูทำวิจัยอย่างจริงจัง 3) ควรจัดที่ปรึกษาในการดูแลการวิจัยของครูอย่างต่อเนื่อง 4) ควรมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยของครูให้มากขึ้น 5) ผู้บริหารควรสนับสนุนงบประมาณด้านการวิจัยให้แก่ครู

การอภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการศึกษาวطنธรรมวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานีผู้วิจัย
อภิปรายผลได้ดังนี้

1. อภิปรายผลการวิเคราะห์วัฒนธรรมวิจัยของครูในด้านสภาพการวิจัยของครู
ความเชื่อ เจตคติ ค่านิยมการวิจัย และด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัย ตามทัศนะของครูในจังหวัด
ปัตตานี

สภาพการวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี

สภาพการวิจัยของครู ในจังหวัดปัตตานีพบว่า ครูในจังหวัดปัตตานีส่วนใหญ่ตอบ
ว่าเคยทำวิจัยและในปัจจุบันครูส่วนใหญ่ทำวิจัยแสดงว่าครูให้ความสำคัญกับการทำวิจัยมากขึ้นอาจ
เป็นเพราะว่าครูผู้สอนต้องปฏิบัติตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาซึ่งเป็นนโยบายของ
กระทรวงศึกษาธิการที่ให้ครูปฏิรูปการเรียนรู้ โดยปรับเปลี่ยนวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
ประกอบด้วยครูต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตราที่ 24 (5) ที่กล่าวว่า การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้
ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ
และมาตราที่ 30 ที่บัญญัติไว้ว่า ให้สถานศึกษาส่งเสริมให้ครูผู้สอนสามารถทำวิจัยและพัฒนาการ
เรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา นอกจากนี้ ครูทำวิจัยเพื่อรองรับการประกัน
คุณภาพการศึกษาทั้งการประเมินภายในและการประเมินภายนอกที่หลายโรงเรียนกำลังดำเนินการอยู่
คือการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ
การศึกษา (องค์การมหาชน) มาตรฐานที่ 3 การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตัวบ่งชี้
ที่ 6.2 ระบุให้ครูจัดการศึกษาค้นคว้าและวิจัย เพื่อพัฒนาสื่อและกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้น
ผู้เรียนเป็นสำคัญ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน),
2553:40) นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ดำเนินการ โครงการสร้าง
วัฒนธรรมวิจัยในโรงเรียนซึ่งเป็นนโยบายเร่งด่วนที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ต้องดำเนินการตามกรอบการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองโดยส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกเขตพื้นที่
การศึกษาดำเนินโครงการสร้างวัฒนธรรมการวิจัยเพื่อให้หน่วยงานในสังกัด ส่งเสริมให้ความรู้และ
เทคนิคแก่ครูในการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัยอย่างต่อเนื่องจนเกิดเป็นวัฒนธรรมการ
วิจัยของนักเรียนขึ้น ในขณะที่เดียวกันครูก็เกิดวัฒนธรรมการจัดการเรียนรู้โดยให้นักเรียนใช้
กระบวนการวิจัยเช่นกัน และครูบางส่วนทำวิจัยเพื่อใช้เป็นผลงานทางวิชาการเพื่อเสนอขอมีหรือ
เลื่อนวิทยฐานะ การวิจัยพบว่า สาระการเรียนรู้ที่ครูในจังหวัดปัตตานีทำวิจัยมากที่สุดคือสาระการ

เรียนรู้ภาษาไทย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก เป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ของกลุ่มสาระอื่นๆ ดังนั้นครูจึงเน้นพัฒนาการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทยก่อนเป็นอันดับแรก ซึ่งสอดคล้องกับ รัตนาภรณ์ วรรณคำ (2549 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูประถมศึกษา ในอำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาทำวิจัยสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมากที่สุด เพราะเป็นสาระที่ครูนำไปแก้ไขปัญหาและช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และพบว่าผลงานวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี ในระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา พบว่าโดยส่วนใหญ่ครูทำวิจัย จำนวน 1 - 2 เรื่อง ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนที่น้อยมาก ทั้งนี้เพราะว่าครูไม่ค่อยมีเวลาในการทำวิจัย เนื่องจากครูมีภาระงานอื่นที่ต้องรับผิดชอบมาก ซึ่งสอดคล้องกับ ประวิต เอรารวรรณ (2546 : 7 - 8) ได้กล่าวถึง ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนว่า เวลาเป็นปัญหาหนึ่งของการวิจัยของครู เนื่องจากครูในแต่ละวันมีภาระงานมากทั้งทางด้านการเรียนการสอน ทำให้ไม่มีเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลและสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน จากจำนวนผลงานวิจัยในช่วง 10 ปี ที่ผ่านมาอาจกล่าวได้ว่าครูในจังหวัดปัตตานียังไม่มีการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง รูปแบบงานวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี ส่วนใหญ่ทำวิจัยแบบง่ายและพบว่าครูในจังหวัดปัตตานีสส่วนใหญ่ยังไม่พอใจผลงานวิจัยของตนเอง และประเมินคุณภาพงานวิจัยของตนอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูยังขาดความรู้และที่ปรึกษาในการทำวิจัย เพราะครูไม่สามารถทำงานวิจัยให้ได้ดีเพียงคนเดียว แต่ต้องได้รับการสนับสนุนและร่วมมือจากหลายฝ่าย นับตั้งแต่การสนับสนุนจากครอบครัว กำลังใจจากเพื่อนร่วมงาน ผู้บริหาร การสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ที่ดีมีคุณภาพให้ครูได้เลือกใช้ให้เหมาะสมกับงานวิจัยมีงบประมาณที่เพียงพอ มีที่ปรึกษาการทำวิจัยที่มีคุณภาพ มีเอกสารตำรา แหล่งค้นคว้าที่สะดวกเพียงพอ มีการเปิดโอกาสให้นำผลงานวิจัยมาเผยแพร่ต่อเพื่อนครูและผู้สนใจ เหล่านี้ล้วนส่งผลให้ครูได้พัฒนาตนเองและพัฒนา งานวิจัยให้เป็นที่น่าพอใจยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ประวิต เอรารวรรณ (2546 : 7 - 8) ที่กล่าวว่า ปัญหาอย่างหนึ่งของการทำวิจัยของครูคือครูขาดความรู้หรือทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำวิจัย ขาดผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาในเรื่องการทำวิจัย รวมไปถึงเวลาในการทำวิจัยด้วยทำให้ผลงานวิจัยของครูไม่เป็นที่น่าพอใจ ตลอดจนครูทำวิจัยเพื่อรองรับการประเมินหรือเพื่อเลื่อนวิทยฐานะเมื่อเสร็จสิ้นแล้วก็หยุดการทำวิจัย ผลการศึกษายังพบว่า ครูในจังหวัดปัตตานีส่วนใหญ่ นำผลวิจัยไปใช้เพื่อรองรับการประเมิน สอดคล้องกับที่ เสริมศักดิ์ วิชาสารณ์ (2539 : 46) กล่าวว่า ครูหลายโรงเรียนไม่ได้ทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนโดยสภาพจริง แต่ทำเพื่อให้มีผลงานและทำเพื่อรองรับการประเมิน ณ ช่วงเวลานั้น ลักษณะการทำวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี ส่วนใหญ่ทำด้วยตนเอง และที่ปรึกษางานวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานีส่วนใหญ่คือ ปรึกษาเพื่อนครู และครูส่วนใหญ่ใช้ทุนส่วนตัวในการทำวิจัย สอดคล้องกับที่ รอสดี กอวาอูตุ

(2550 : 70) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของครูกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดยะลา พบว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูส่วนใหญ่ครูผู้สอนทำการวิจัยเพียงลำพัง และใช้งบประมาณส่วนตัวในการทำวิจัยในชั้นเรียน ในด้านการเผยแพร่ผลงานวิจัยพบว่าครูในจังหวัดปัตตานีโดยส่วนใหญ่ยังไม่มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยของตนเอง ส่วนที่ครูมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยส่วนใหญ่จะเผยแพร่ผลงานวิจัยในระดับโรงเรียน และครูเผยแพร่ผลงานวิจัยโดยการนำเสนอบนเว็บไซต์ของต้นสังกัดน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูไม่ได้รับการสนับสนุนเวทีที่จะนำเสนองานวิจัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ รอสดี กอวาอูตู (2550 : 70) พบว่า ครูมีการเผยแพร่งานวิจัยอยู่ในวงแคบๆ ในลักษณะมีการเผยแพร่เฉพาะกลุ่มโรงเรียนเดียวกัน จึงทำให้ไม่เกิดความหลากหลายและไม่เกิดการพัฒนาการทำวิจัย ทำให้ขาดการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งในกลุ่มโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามเดียวกันและโรงเรียนสามัญทั่วไปและศึกษาคิดาอุปมาได้ (2544 : 30) ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาสภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา เขตพัฒนาคุณภาพการศึกษาลุ่มน้ำพองสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดคอนแก่น พบว่าครูที่ทำวิจัยส่วนใหญ่เมื่อทำรายงานวิจัยเสร็จจะเผยแพร่ในระดับโรงเรียนหรือนิทรรศการที่หน่วยงานต้นสังกัดจัดให้ครูเข้าคัดเลือกครูดีเด่นประจำปีเท่านั้นและสอดคล้องกับงานวิจัยของภิญโญ ลองศรี (2549 : 117) พบว่า การวิจัยของครูมีการเผยแพร่งานวิจัยในระดับค่อนข้างน้อย ทั้งนี้อาจเป็นหน่วยงานต้นสังกัดยังไม่มีเวทีให้ครูผู้สอนได้เผยแพร่งานวิจัยอย่างเป็นระบบและขาดการส่งเสริมต่อเนื่อง ทำให้ครูขาดแรงจูงใจที่จะเผยแพร่ผลงานวิจัย ในด้านการอบรมการวิจัยพบว่าโรงเรียนโดยส่วนใหญ่ไม่ได้จัดอบรมวิจัยและการอบรมส่วนใหญ่ที่จัดโดยต้นสังกัดในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา พบว่าครูได้รับการอบรมการทำวิจัยจากต้นสังกัด เพียง 1-3 ครั้ง ซึ่งถือว่าน้อยมาก เพราะการสนับสนุนให้ครูอบรมการทำวิจัยส่งผลต่อการปฏิบัติและไม่ปฏิบัติตามการวิจัยของครูผู้สอน (เกษร กุณาใหม่, 2549 : 139) ซึ่งสอดคล้องกับสุพรรณิ สินโพธิ์ (2546 : 123 - 133) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูประถมศึกษาผลการวิจัยพบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อสมรรถภาพการวิจัยของครูได้แก่ จำนวนครั้งที่ครูเข้าร่วมฝึกอบรมการวิจัยในช่วง 1 ปี จำนวนเวลาที่ครูศึกษาเอกสารตำราที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ความเป็นครูที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนขาดงบประมาณในการจัดอบรม ขาดผู้มีความรู้เรื่องการวิจัย และผู้บริหารขาดการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการอบรมการวิจัย ส่วนต้นสังกัดจัดการอบรมแต่ไม่ได้ทำอย่างต่อเนื่อง ผลการศึกษายังพบว่าแหล่งศึกษาค้นคว้าเพื่อการวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานีส่วนใหญ่ คือ อินเทอร์เน็ต และแหล่งศึกษาค้นคว้าเพื่อการวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานีที่ครูเข้าถึงน้อยที่สุดคือ ต้นสังกัด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าอินเทอร์เน็ต เป็นแหล่งข้อมูลที่เข้าถึงได้ง่ายที่สุดและมีข้อมูลจำนวนมาก ส่วนต้นสังกัดที่ครูเข้าถึง

ข้อมูลได้น้อยสุดอาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนอยู่ห่างจากต้นสังกัดและต้นสังกัดไม่ได้มีห้องสมุดให้ครูใช้บริการ แผนการทำวิจัย 1- 5 ปี ข้างหน้า ของครูในจังหวัดปัตตานีส่วนใหญ่ คิดจะทำวิจัยซึ่งเหตุผลที่ครูในจังหวัดปัตตานีคิดจะทำวิจัย 1- 5 ปี ข้างหน้า คือ เพื่อให้มีวิทยฐานะที่สูงขึ้นเพื่อรองรับการประเมิน เพื่อประโยชน์ทางการสอนและการปฏิบัติงาน ปฏิบัติตามนโยบายของโรงเรียนและเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ตามลำดับ ส่วนเหตุผลที่ครูในจังหวัดปัตตานีไม่คิดจะทำวิจัยใน 1- 5 ปี คือ ไม่มีเวลาเนื่องจากมีภาระงานอื่นของโรงเรียนมาก ขาดความรู้และประสบการณ์การทำวิจัย ขาดที่ปรึกษาในการทำวิจัย และขาดทุนอุดหนุนในการทำวิจัย ตามลำดับ สอดคล้องกับที่เพียงใจ สุขศรีสังข์ (2552 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 2 พบว่า ครูไม่กล้าเป็นผู้นำด้านการวิจัยเพราะกลัวว่ามีความรู้ไม่เพียงพอ และสอดคล้องกับที่เลอชัย โชคสวัสดิ์ (2546:34) พบว่าครูโดยส่วนรวมไม่มีความรู้ ความสามารถหรือมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการวิจัยเพียงเล็กน้อย ทำนองเดียวกับกับศรีเวียง เชียงแรง (2546 : 30) ได้กล่าวถึงปัญหาของการปัญหาของการไม่ทำวิจัยไม่ทำวิจัยไว้ว่าส่วนหนึ่งเกิดจากครูไม่มีความรู้เรื่องการทำวิจัยและมักมองตนเองว่าไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะทำวิจัยได้ และ ณีภูจิตา เล่าส้ม (2546 :6) กล่าวว่าความรู้ความสามารถเป็นสิ่งจำเป็นในการทำวิจัยของครู เพื่อที่จะสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำผลการวิจัยไปใช้แก้ปัญหาการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม

ด้านความเชื่อ เจตคติ และค่านิยมด้านการทำวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี

ผลการศึกษา พบว่า ครูในจังหวัดปัตตานีมีความเชื่อ เจตคติ และค่านิยมที่ดีต่อการวิจัยโดยภาพรวมครูเห็นด้วยในระดับมาก กล่าวได้ว่าครู ความเชื่อ เจตคติ และค่านิยมทางบวกต่อการวิจัย ครูเห็นคุณค่าของการวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับสมเจตน์ นาคเสวีและคณะ (2550 : 72) ที่ทำการศึกษารื่องเจตคติต่อการวิจัยของบุคลากรวิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี พบว่าบุคลากรเห็นด้วยในระดับมาก การวิจัยครั้งนี้ จึงสรุปได้ว่า ครูในจังหวัดปัตตานีมีเจตคติที่ดีต่อการวิจัยและครูในจังหวัดปัตตานีเชื่อว่าการวิจัยนั้นช่วยพัฒนาการจัดการเรียนการสอน อย่างไรก็ตาม แม้ว่าครูในจังหวัดปัตตานีมีความเชื่อ เจตคติ และค่านิยมที่ดีต่อการวิจัยแต่เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมพบว่าครูในจังหวัดปัตตานี ยังไม่พอใจกับงานวิจัยของตนเองและประเมินคุณภาพงานวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าการวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานีในทัศนะของครูยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งขัดแย้งกับผลการศึกษาของเขาวภา เจริญบุญ (2538) ที่พบว่าทัศนคติที่ดีต่อการวิจัยนับว่าเป็น

แรงผลักดันประการหนึ่งที่ส่งผลให้ครูทำวิจัยและสามารถทำวิจัยได้รับผลสำเร็จ และจากการศึกษาของ สัมมา ธนนิษฐ์ (2536) ก็พบว่าทัศนคติที่ดีต่อการทำวิจัยนั้นเป็นแรงผลักดันที่สำคัญภายในตัวคณาจารย์ที่จะทำหรือไม่ทำวิจัยผลิตภาพการวิจัยของคณาจารย์จะปรากฏผลสม่ำเสมอต่อเนื่องในลักษณะที่เป็นผลงานวิจัยในแง่มุมมิติต่างๆ มากมายเพียงใดขึ้นอยู่กับทัศนคติที่ดี มีความอยากรู้อยากเห็น ต้องการศึกษาวิจัย ผลเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าครูในจังหวัดปัตตานี ยังได้รับการสนับสนุนด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัยไม่เพียงพอ

ด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยของครูโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่า ครูได้รับการสนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยของครูจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่เพียงพอ ซึ่งส่งผลให้ครูผู้สอนทำวิจัยได้น้อยลงและผลงานวิจัยยังไม่มีคุณภาพเพียงพอ และเพื่อที่จะกระตุ้นหรือจูงใจให้ครูผู้สอนทำวิจัยมากขึ้นและมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรรีบบการสนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยของครู ให้เพียงพอกับความต้องการเพื่อให้ครูผู้สอนสามารถทำวิจัยได้อย่างแพร่หลายและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูใช้การวิจัยเชื่อมโยงปัญหาอย่างเป็นระบบเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน ทั้งผู้บริหาร ครู ผู้เรียน เพื่อนและผู้ปกครองและชุมชนควรมีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ปัญหา เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียนของครูมีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องเนื่องจากการศึกษาของสมเจตน์ นาคเสวี และคณะ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องเจตคติและปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยของบุคลากรวิทยาลัยอิสลามศึกษา ม.สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พบว่าบุคลากรมีความเห็นต่อปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยโดยรวมในระดับปานกลาง โดยมีทัศนคติด้านทรัพยากรเพื่อการส่งเสริมการทำวิจัยในระดับมาก สำหรับปัจจัยด้านนโยบายและการบริหารการวิจัย ด้านความรู้และประสบการณ์ทำวิจัย ด้านแหล่งค้นคว้าข้อมูล ด้านงบประมาณการวิจัย ด้านเวลาสำหรับการทำวิจัยและด้านผลตอบแทนจากการทำวิจัย บุคลากรเห็นด้วยในระดับปานกลาง และจากการศึกษาของ วิไลพรณ์ เสรีวัฒน์ (2544 : บทคัดย่อ) พบว่า ผู้บริหารมีบทบาทในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนให้เกิดความสำเร็จอยู่ในระดับมาก โดยมีการจัดประชุมชี้แจงคณะครูทุกคนให้ทราบถึงนโยบาย วัตถุประสงค์ และบทบาทที่ครูต้องมีการวิจัยเพื่อปรับปรุงการสอน นอกจากผู้บริหารแล้วต้นสังกัดยังต้องให้การสนับสนุนการวิจัย สอดคล้องกับการศึกษาของ Adele (1989 : 348 อ้างถึงในพวงพะยอม บุญตาแสง, 2550 : 62) ได้ศึกษาครูในฐานะนักวิจัยกับแนวทางที่แตกต่างกันในการอบรมของหัวหน้าสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา รัฐอลิโนยส์ ผลการศึกษาพบว่า เขตการศึกษาต้องให้อาสาครูเข้าร่วมในการวิจัย ข้อเสนอแนะสำหรับนโยบายการพัฒนาบุคลากรเน้นการใช้โปรแกรมครู

นักวิจัย พร้อมทั้งจัดให้มีการสนับสนุนจากเพื่อนและยอมรับบทบาทซึ่งกันและกัน ครูประสบปัญหาที่เกิดจากเวลาไม่เพียงพอ ความไม่แน่นอน ความไม่สนใจของผู้บริหาร แต่ถ้าเพื่อนให้การสนับสนุนทำให้แก้ปัญหาบางอย่างได้ ผลการวิจัยพบว่า หัวหน้าสถานศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีเจตคติต่อการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาและมีความพอใจในผลการเรียนของนักเรียนต่างกัน สอดคล้องกับที่ สุวิมล ว่องวานิช (2545 : 78 - 80) ได้กล่าวไว้ว่า แนวทางในการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนให้เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางและเกิดประสิทธิภาพได้นั้นขึ้นอยู่กับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่จะต้องให้ความร่วมมือตามบทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่ายดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษามีแนวทางการส่งเสริมการทำวิจัย 8 ประการคือ 1) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวิจัย 2) การสนับสนุนการทำวิจัย 3) ส่งเสริมบรรยากาศภายในองค์กรให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มครู 4) จัดเวลาให้ครูประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับงานวิจัยในชั้นเรียนของครูแต่ละคน 5) สังเคราะห์ผลงานวิจัยของครู 6) สนับสนุนการเผยแพร่งานวิจัยของครูทั้งในและนอกโรงเรียน 7) ยกย่องให้ขวัญและกำลังใจ 8) สิ่งตอบแทนเป็นแรงเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู 9) วางระบบฐานข้อมูลงานวิจัยของโรงเรียน

2. อภิปรายผลจากการเปรียบเทียบวัฒนธรรมวิจัยในด้าน ความเชื่อ เจตคติและค่านิยมการวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี ที่มีเพศ อายุ ประสบการณ์ในการสอน วุฒิการศึกษา หน่วยงานต้นสังกัดของโรงเรียน ตำแหน่งและวิทยฐานะที่แตกต่างกัน

2.1 ผลการศึกษาพบว่าวัฒนธรรมวิจัยในด้าน ความเชื่อ เจตคติและค่านิยมการวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานีที่มีเพศแตกต่างกัน มีวัฒนธรรมวิจัยในด้าน ความเชื่อ เจตคติและค่านิยมการวิจัยไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ถึงแม้ครูผู้สอนจะมีเพศที่แตกต่างกันแต่ครูทุกคนก็มีโอกาสได้รับการเรียนรู้เกี่ยวกับการวิจัย อบรมสัมมนา หรือได้รับคำแนะนำต่างๆ เกี่ยวกับการทำวิจัยพอๆกัน รวมทั้งอาจจะมีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม แลกเปลี่ยนทัศนะซึ่งกันและกันระหว่างเพื่อนครูได้ตลอดเวลา ทำให้ครูผู้สอนทั้งเพศชายและเพศหญิงมีทัศนะทางด้านความเชื่อ เจตคติและค่านิยมการวิจัยไม่แตกต่างกัน

2.2 ผลการศึกษาวัฒนธรรมวิจัยในด้าน ความเชื่อ เจตคติและค่านิยมการวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี ที่มีอายุ ประสบการณ์ วุฒิการศึกษา ต้นสังกัด ตำแหน่งและวิทยฐานะแตกต่างกันมีวัฒนธรรมวิจัยในด้าน ความเชื่อ เจตคติและค่านิยมการวิจัยไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านวุฒิการศึกษา และวิทยฐานะแตกต่างกัน มีวัฒนธรรมวิจัยในด้านความเชื่อ เจตคติและค่านิยมการวิจัยแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูที่มีวุฒิปริญญาโทมีโอกาสในการทำวิจัยและเรียนรู้อีกกว่าครูที่มีวุฒิปริญญาตรี ทำให้มีความเชื่อ เจตคติและค่านิยมการวิจัยที่สูงกว่า

เช่นเดียวกันครูที่มีวิทยฐานะที่สูงขึ้นมีความจำเป็นที่ต้องทำวิจัยทำให้มีความเชื่อ เจตคติและค่านิยม การวิจัยที่สูงขึ้น

3. อภิปรายผลจากการเปรียบเทียบวัฒนธรรมวิจัยของครูในด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี ที่มีหน่วยงานต้นสังกัดที่แตกต่างกัน

ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนวัฒนธรรมวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานีในด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัย ที่มีหน่วยงานต้นสังกัดที่แตกต่างกัน พบว่า ด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัย ด้านแหล่งค้นคว้าข้อมูลและทรัพยากรเพื่อการวิจัยไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านนโยบายและการบริหารงานวิจัยของต้นสังกัด ด้านนโยบายและการบริหารงานวิจัยของโรงเรียน ด้านความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัย ด้านงบประมาณด้านการวิจัย ด้านเวลาสำหรับการวิจัย และด้านผลตอบแทนที่ได้รับจากการวิจัยและโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ครูในจังหวัดปัตตานีที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 กับครูที่สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนมีทัศนคติต่อปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัยด้านนโยบายและการบริหารงานวิจัยของต้นสังกัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 มีค่าเฉลี่ยของทัศนคติสูงกว่าครูสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15

ครูในจังหวัดปัตตานีที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กับครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 มีทัศนคติต่อปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัยด้านนโยบายและการบริหารงานวิจัยของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 มีค่าเฉลี่ยของทัศนคติสูงกว่าครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ ครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 กับครูที่สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน และครูที่สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีทัศนคติต่อปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัยด้านนโยบายและการบริหารงานวิจัยของโรงเรียนของครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 มีค่าเฉลี่ยของทัศนคติสูงกว่าครูสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนและครูที่สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการศึกษาพบว่า ครูในจังหวัดปัตตานีที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กับครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 มีทัศนคติต่อปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัยด้านความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยของครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 มีค่าเฉลี่ยของทัศนคติสูงกว่าครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 กับครูที่สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนมีทัศนคติที่เอื้อต่อการวิจัยด้านความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยของครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 มีค่าเฉลี่ยของทัศนคติสูงกว่าครูที่สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน อาจกล่าวได้ว่าครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 15 มีค่าเฉลี่ยของความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัยที่สูงกว่าครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา และครูที่สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาด้านจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวิทยฐานะ ซึ่งพบว่าครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 โดยส่วนใหญ่มีจำนวนครูที่มีวิทยฐานะชำนาญการมากกว่าครูที่สังกัดอื่น

ผลการศึกษาพบว่า ครูในจังหวัดปัตตานี ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 กับครูที่สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนและครูที่สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีทัศนคติที่เอื้อต่อการวิจัยด้านงบประมาณเพื่อการวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 มีค่าเฉลี่ยของทัศนคติสูงกว่าครูที่สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนและครูที่สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจเป็นเพราะว่านโยบายด้านการวิจัยของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 มีนโยบายสนับสนุนการวิจัยที่สูงกว่า ส่งผลปัจจัยเอื้อต่อการวิจัยด้านงบประมาณก็สูงเช่นกัน

ผลการศึกษาพบว่า ครูในจังหวัดปัตตานีที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปัตตานีกับครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 มีทัศนคติที่เอื้อต่อการวิจัยด้านเวลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 มีค่าเฉลี่ยของทัศนคติสูงกว่าครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี ครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีกับครูที่สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีทัศนคติที่เอื้อต่อการวิจัยด้านเวลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยของทัศนคติสูงกว่าครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี และครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 กับครูที่สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน มีทัศนคติที่เอื้อต่อการวิจัย ด้านเวลาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 มีค่าเฉลี่ยของทัศนคติสูงกว่า ครูที่สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน

ผลการศึกษาพบว่า ครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี กับครูที่สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีทัศนคติที่เอื้อต่อการวิจัยด้านผลตอบแทน

กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่สังกัดครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 15 มีค่าเฉลี่ยของทักษะสูงกว่าครูที่สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน

4. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัฒนธรรมวิจัยของครู ในด้านสภาพการวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัฒนธรรมวิจัยของครูในด้าน
สภาพการวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี พบว่า

4.1 อายุ มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการวิจัยของครู อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .01 โดยครูที่มีช่วงอายุ ช่วงอายุ 51-60 ปี มีรูปแบบการวิจัยทั้งสองแบบเป็นส่วนใหญ่
และครูที่มีอายุน้อยกว่า 51 ปี จะมรูปแบบการวิจัยเป็นแบบง่ายเป็นส่วนใหญ่กล่าวคือครูที่มีอายุมาก
ขึ้นจะทำวิจัยที่ซับซ้อนมากขึ้น ในขณะที่ครูที่มีอายุน้อยกว่าส่วนใหญ่ทำวิจัยรูปแบบง่าย

4.2 ประสบการณ์ในการทำงานมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการวิจัยของครู
ในจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ครูในจังหวัดปัตตานี ที่มี
ประสบการณ์ 1-5 ปี จะมรูปแบบการวิจัยแบบง่ายเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือวิจัย 5 บท และทั้ง 2
แบบตามลำดับ ครูที่มีประสบการณ์ 6-10 ปี กับครูที่มีประสบการณ์ 11-15 ปี มีรูปแบบการวิจัย
เป็นแบบง่ายเป็นส่วนใหญ่ รองลงมา คือ วิจัยทั้ง 2 แบบ และวิจัย 5 บท ตามลำดับ ส่วนครูที่มี
ประสบการณ์ 16-20 ปี กับ ครูที่มีประสบการณ์ 21 ปี มีรูปแบบการวิจัยทั้ง 2 แบบเป็นส่วนใหญ่
รองลงมาคือวิจัยแบบง่าย และวิจัย 5 บท ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าครูที่มีประสบการณ์ที่สูงขึ้น จะมี
รูปแบบงานวิจัยทั้งสองแบบ เป็นจำนวนที่มากกว่าแบบอื่น

4.3 วุฒิการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบการวิจัยของครูในจังหวัด
ปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ครูในจังหวัดปัตตานีที่มีวุฒิกการศึกษา
ปริญญาตรีส่วนใหญ่ มีรูปแบบการวิจัยเป็นอย่างง่าย รองลงมาคือ วิจัยทั้ง 2 แบบ วิจัย 5 บท
ตามลำดับ ในขณะที่ครูที่มีวุฒิกศึกษาปริญญาโทจะมีรูปแบบการวิจัยทั้ง 2 แบบ ทั้งนี้อาจเป็น
เพราะว่า ครูที่มีวุฒิกศึกษาปริญญาโทส่วนมากมีประสบการณ์ในการทำวิทยานิพนธ์ หรือเคย
เรียนเกี่ยวกับการวิจัยมากกว่าผู้ที่มีวุฒิกศึกษาในระดับปริญญาตรี ทำให้ทราบถึงประโยชน์ของ
การวิจัย และนำผลวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมและเข้าใจถึง
การทำวิจัยว่าเป็นการหาความรู้หรือวิธีการใหม่ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอน
เพื่อพัฒนาคุณภาพของการเรียนการสอนหรือเพื่อแก้ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนในขณะที่ครู
ที่เรียนจบปริญญาตรีก็เคยเรียนวิจัย แต่น้อยกว่า

4.4 ต้นสังกัดมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการวิจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ ครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 15 มีรูปแบบการวิจัยทั้งสองรูปแบบเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่ครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สำนักงานการศึกษาเอกชน และครูที่สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีรูปแบบงานวิจัยแบบง่ายเป็นส่วนใหญ่

4.5 ตำแหน่งมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือครูที่มีตำแหน่งข้าราชการส่วนใหญ่มีรูปแบบการวิจัยทั้ง 2 แบบ ในขณะที่ครูที่มีตำแหน่งพนักงานราชการและครูโรงเรียนเอกชนจะมีรูปแบบการวิจัยอย่างง่ายเป็นส่วนใหญ่

4.6 วิทยฐานะมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ครูที่มีวิทยฐานะ ชำนาญการ มีการทำวิจัย รูปแบบการวิจัยทั้ง 2 แบบมากที่สุด ในขณะที่ครูที่ไม่มีวิทยฐานะ มีวิจัยเป็นรูปแบบง่ายมากที่สุด อาจกล่าวได้ว่าครูที่มีวิทยฐานะที่สูงขึ้นมีการทำวิจัยทั้ง 2 แบบมากขึ้น

4.7 อายุมีความสัมพันธ์กับคุณภาพงานวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือครูที่มีช่วงอายุ 51- 60 ปี มีผลงานวิจัยอยู่ในระดับดี และปานกลางเท่ากัน ครูที่มีอายุต่ำกว่า 51 ปี จะมีคุณภาพของงานวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง อาจกล่าวได้ว่าครูที่มีอายุมากขึ้น งานวิจัยมีคุณภาพที่สูงขึ้น

4.8 ประสบการณ์มีความสัมพันธ์กับคุณภาพงานวิจัยของครู ในจังหวัดปัตตานีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ครูที่มีประสบการณ์สูง คือมากกว่า 21 ปี จะมีคุณภาพของผลงานวิจัยอยู่ในระดับดี เป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่ครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 21 ปี มีคุณภาพงานวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง

4.9 วุฒิการศึกษาของครู มีความสัมพันธ์กับคุณภาพงานวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ครูที่มีวุฒิกศศึกษาปริญญาโทมีคุณภาพงานวิจัยอยู่ในระดับดีเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่ครูที่มีวุฒิกศศึกษาระดับปริญญาตรี มีผลงานวิจัยอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่

4.10 อายุมีความสัมพันธ์กับการเผยแพร่ผลงานวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ครูในจังหวัดปัตตานีที่มีช่วงอายุสูงขึ้น ช่วงอายุ 41- 50 ปี และ ช่วงอายุ 51- 60 ปี มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยมากกว่าไม่เผยแพร่ผลงานวิจัย ในขณะที่ช่วงอายุ 20 – 30 ปี กับ 31- 40 ปี ไม่เผยแพร่ผลงานวิจัยมากกว่าเผยแพร่ผลงานวิจัย

4.11 ประสิทธิภาพมีความสัมพันธ์กับการเผยแพร่ผลงานวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ประสิทธิภาพที่มากกว่า 21 ปีจะมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยมากกว่าไม่เผยแพร่ผลงานวิจัย ในขณะที่ประสิทธิภาพ 1-5 ปี กับ 6-10 ปี จะไม่เผยแพร่ผลงานวิจัยมากกว่าเผยแพร่ผลงานวิจัย

4.12 ดัชนีสังกัดมีความสัมพันธ์กับการเผยแพร่ผลงานวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือครูที่สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน และครูที่สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยมากกว่าไม่เผยแพร่ผลงานวิจัยครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 มีการไม่เผยแพร่ผลงานวิจัยมากกว่าเผยแพร่ผลงานวิจัย

4.13 ตำแหน่งมีความสัมพันธ์กับการเผยแพร่ผลงานวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ครูข้าราชการจะมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยมากกว่าครูพนักงานราชการและครูโรงเรียนเอกชน

4.14 วิทยฐานะมีความสัมพันธ์กับการเผยแพร่ผลงานวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ครูที่มีวิทยฐานะชำนาญการจะมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยมากกว่าไม่เผยแพร่ผลงานวิจัย ครูที่ไม่มีวิทยฐานะส่วนใหญ่จะไม่เผยแพร่ผลงานวิจัยมากกว่าเผยแพร่ผลงานวิจัย ดังนั้น การส่งเสริมให้ครูมีวิทยฐานะที่สูงขึ้นน่าจะช่วยให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยมากขึ้น

4.15 ประสิทธิภาพดัชนีสังกัดตำแหน่งมีความสัมพันธ์กับแผนการทำวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาวัฒนธรรมวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี

ครูในจังหวัดปัตตานี ได้ให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาวัฒนธรรมวิจัยตามหัวข้อสำคัญต่อไปนี้

5.1 ด้านองค์ประกอบที่สำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูทำวิจัยให้มีการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยมากที่สุดเป็น 5 ลำดับแรก คืองบประมาณเพื่อการวิจัย การสนับสนุนจากผู้บริหาร เวลาที่ใช้ในการวิจัยของครู ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยของครู และความก้าวหน้าด้านวิชาการ (เลื่อนวิทยฐานะ) ตามลำดับ

5.2 ด้านเหตุผลหรือแรงจูงใจที่ครูทำวิจัย ครูในจังหวัดปัตตานีได้เสนอแนะว่า เหตุผลหรือแรงจูงใจที่ครูทำวิจัยมากที่สุดเป็น 5 ลำดับแรก คือ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและแก้ปัญหาพฤติกรรมนักเรียน ความก้าวหน้าทางวิชาการ (เลื่อนวิทยฐานะ)

การประเมินภายในและภายนอก ผู้บริหารมีการติดตามประเมินผลงานวิจัยของครูอย่างต่อเนื่อง ครูสามารถนำวิจัยมาใช้แก้ปัญหาได้และประสบความสำเร็จ

5.3 ปัจจัยที่จะสนับสนุนให้ครูทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง

ปัจจัยที่จะสนับสนุนให้ครูทำวิจัยอย่างต่อเนื่องมากที่สุดเป็น 5 อันดับแรก คือ 1) ทุน/งบประมาณ 2) ผู้เรียนมีพัฒนาการไปในทางที่ดีขึ้น สามารถแก้ปัญหา ผู้เรียนได้ 3) เวลาที่ใช้ในการทำวิจัย 4) มีผู้เชี่ยวชาญ ครูพี่เลี้ยง วิทยากร ที่น่าเชื่อถือให้คำแนะนำ 5) การสนับสนุนจากผู้บริหาร ต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

5.4 ปัญหาและอุปสรรคในการวิจัยของครู

ในการทำวิจัยที่ผ่านมาครูในจังหวัดปัตตานี ประสบปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ดังนี้ 1) ครูไม่มีเวลาเนื่องจากมีภาระงานทั้งการสอนและงานพิเศษอื่นๆ 2) ครูผู้สอนขาดความรู้ ทักษะ ประสิทธิภาพ การหาค่าสถิติต่างๆ เกี่ยวข้องกับการวิจัยและคิดว่าการวิจัยเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก 3) ครูขาดแคลนทุนและงบประมาณอย่างเพียงพอในการทำวิจัย 4) ผู้บริหารไม่ได้สนับสนุนและเห็นความสำคัญของการวิจัย เช่น ไม่ได้จัดประชุมหรืออบรมวิจัย ให้แก่ครูไม่ได้แต่งตั้งครูหรือจัดหาที่ปรึกษาการวิจัยให้แก่ครู ไม่สนับสนุนงบประมาณการวิจัย ฯลฯ 5) ขาดแหล่งข้อมูล ขาดตัวอย่างที่หลากหลายสำหรับเป็นแนวทางในการวิจัย และขาดเอกสารอ้างอิง

5.5 ปัจจัยที่ส่งเสริมให้ครูทำวิจัยจนเป็นกิจกรรมที่ทำเป็นประจำและมีคุณค่าในการจัดการเรียนการสอน ครูในจังหวัดปัตตานีได้เสนอวิธีการที่ส่งเสริมให้ครูทำวิจัยจนเป็นกิจกรรมที่ทำเป็นประจำและมีคุณค่าในการจัดการเรียนการสอน 5 ลำดับแรก คือ 1) ผู้บริหาร ต้องกระตุ้นและสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง สร้างความตระหนัก สร้างเจตคติที่ดีต่อการวิจัยให้ครู และเสริมแรงให้แก่ครูในการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง 2) ควรจัดการอบรมและติดตามผลงานวิจัยของครูอย่างต่อเนื่องและจริงจัง 3) การกำหนดนโยบายที่ชัดเจน มีโครงการรองรับในแผนปฏิบัติการ ปฏิบัติงาน โดยที่ครูทุกคนรับรู้ เช่น ให้ครูทำวิจัยอย่างน้อย ปีละ 2 เรื่อง 4) การจัดหาผู้เชี่ยวชาญ หรือวิทยากรให้คำปรึกษางานวิจัยอย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนหาครู พี่เลี้ยงมาดูแลช่วยเหลือในโรงเรียน 5) การได้รับการสนับสนุนงบประมาณ

5.6 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

1) ต้นสังกัดและโรงเรียนควรจัดการอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้แก่ครูอย่างสม่ำเสมอ 2) ต้นสังกัดและโรงเรียนสนับสนุนให้ครูทำวิจัยอย่างจริงจัง 3) ควรจัดที่ปรึกษาในการดูแลการทำวิจัยของครูอย่างต่อเนื่อง 4) ควรมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยของครูให้มากขึ้น 5) ผู้บริหาร ควรสนับสนุนงบประมาณด้านการวิจัยให้แก่ครู 6) ครูส่วนมากคิดว่าการวิจัยเป็นสิ่งที่ยุ่งยาก ควรมี

การปรับเปลี่ยน เจตคติดังกล่าวก่อนที่จะให้ครูทำวิจัยอย่างจริงจังและมีคุณค่าในการจัดการเรียน การสอน 7) ควรลดภาระงานของครูที่นอกเหนือจากการสอนให้หน่อยลง 8) การทำวิจัยควรเป็น นโยบายที่รัฐให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง 9) ผู้บริหารควรส่งเสริมการวิจัยอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง 10) การวิจัยอาจดูยุ่งยากแต่ส่งผลดีต่อการจัดการเรียนการสอนของครู 11) ผู้บริหารควรเป็นผู้นำ ทางด้านการวิจัยเพื่อเป็นแบบอย่างแก่ครู 12) ศิษยานุศิษย์ควรเป็นที่ปรึกษาด้านการวิจัยให้แก่ครู ครูควรฝึกทำวิจัยบ่อยๆ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

จากงานวิจัยครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อค้นพบที่น่าสนใจในหลายประเด็น ได้แก่ข้อมูล ด้านสถานการณ์ปัจจุบันเกี่ยวกับการทำวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานีพบว่าครูส่วนใหญ่ยังคงทำวิจัย อยู่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ครูเลือกทำวิจัยมากที่สุด คือวิชาภาษาไทย ลักษณะวิจัยเป็นแบบง่าย และ ครูประเมินคุณภาพงานวิจัยโดยส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง แต่สิ่งที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่งคือการ วิจัยของครูส่วนใหญ่นำไปใช้เพื่อรองรับการประเมินและไม่มีเผยแพร่ผลงานวิจัย โอกาสที่ เผยแพร่ส่วนใหญ่เป็นการนำเสนอในนิทรรศการวิชาการของโรงเรียน ในขณะที่เดียวกันยังพบข้อมูล ว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้จัดการอบรมวิจัยแก่ครู

ประเด็นข้อค้นพบถัดมาคือทัศนคติเกี่ยวกับแผนทำวิจัย 1- 5 ปี ชำนาญพบว่า ครู ส่วนใหญ่คิดจะทำวิจัยด้วยเหตุผล คือเพื่อให้มีวิทยฐานะที่สูงขึ้นจากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า เหตุผลการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนหรือพัฒนาผู้เรียนนั้น ไม่ได้ถูกจัดลำดับความสำคัญ ไว้ในลำดับแรกทั้งในสถานการณ์การทำวิจัยในปัจจุบันและแผนการทำวิจัยของครูในจังหวัด ปัตตานีในอนาคต

นอกจากนี้เหตุผลที่ครูในจังหวัดปัตตานีไม่คิดที่จะทำวิจัย คือไม่มีเวลาเนื่องจากมี ภาระงานอื่นของโรงเรียนมาก ขาดความรู้และประสบการณ์การทำวิจัย และการทำวิจัยเป็นสิ่งที่ ยุ่งยาก ขาดที่ปรึกษาในการทำวิจัย และขาดทุนอุดหนุนในการทำวิจัย แต่อย่างไรก็ตามจาก การศึกษาพบว่า ความเชื่อ เจตคติและค่านิยมของครูในจังหวัดปัตตานีที่มีต่อการวิจัย ในภาพรวม นั้นอยู่ในระดับสูง นอกจากนี้ยังพบว่าเพศ อายุ ประสบการณ์ในการสอน ดันสังกัด และตำแหน่ง ไม่มีผลต่อ ความเชื่อ เจตคติและค่านิยมการวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานีแต่พฤติกรรมการศึกษาและ วิทยฐานะที่แตกต่างกัน มีผลต่อ ความเชื่อ เจตคติและค่านิยมการวิจัย ของครูในจังหวัดปัตตานี

ส่วนปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยไม่สัมพันธ์กับประเภทของหน่วยงานต้นสังกัดแต่สิ่งสำคัญคือ นโยบายและการบริหารงานวิจัย ของแต่ละต้นสังกัด ด้านนโยบายและการบริหารงานวิจัยของโรงเรียน ความรู้และประสบการณ์ ด้านการวิจัย งบประมาณด้านการวิจัย เวลาสำหรับการวิจัย ผลตอบแทนที่ได้รับจากการวิจัยส่งผล ให้เกิดวัฒนธรรมวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานีที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน

ส่วนปัญหาและอุปสรรคในการวิจัยของครู ที่ผ่านมาครูในจังหวัดปัตตานี ประสบปัญหาและอุปสรรคต่างๆ คือ ครูไม่มีเวลาเนื่องจากมีภาระงานทั้งการสอนและงานพิเศษอื่น ๆ ครูขาดความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ เกี่ยวข้องกับการวิจัยและคิดว่าการศึกษาวิจัยเป็นเรื่องที่ยุ่ยาก ครูขาดแคลนทุนและงบประมาณอย่างเพียงพอในการทำวิจัย ผู้บริหารไม่ได้สนับสนุนและเห็นความสำคัญของการวิจัย เช่น ไม่ได้จัดประชุมหรืออบรมวิจัยให้แก่ครู ไม่ได้แต่งตั้งครูหรือเจ้าหน้าที่ปรึกษาการวิจัยให้แก่ครู ไม่สนับสนุนงบประมาณ

ปัจจัยที่ครูในจังหวัดปัตตานีเชื่อว่าจะสนับสนุนให้ครูสามารถทำวิจัยได้อย่างต่อเนื่องได้แก่ ทุน/งบประมาณ หรือการที่ผู้เรียนมีพัฒนาการไปในทางที่ดีขึ้น สามารถแก้ปัญหาผู้เรียนได้ มีเวลาที่เพียงพอสำหรับการทำวิจัย มีผู้เชี่ยวชาญ ครูพี่เลี้ยง วิทยากร ที่น่าเชื่อถือ ให้คำแนะนำ นอกจากนี้การสนับสนุนจากผู้บริหาร ดันสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ถือเป็นแรงผลักดันที่สำคัญ ดังนั้นครูในจังหวัดปัตตานีจึงได้เสนอแนวคิดที่ส่งเสริมให้ครูทำวิจัยจนเป็นกิจกรรมที่ทำเป็นประจำและมีคุณค่าในการจัดการเรียนการสอน ได้แก่การมีผู้บริหารที่คอยสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง ตลอดจนสร้างความตระหนัก ปลุกฝังเจตคติที่ดีให้ครู และให้การเสริมแรงให้แก่ครูที่ทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง และมีการจัดการอบรมและติดตามผลงานวิจัยของครูอย่างต่อเนื่อง และจริงจัง มีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน มีโครงการรองรับในแผนปฏิบัติการปฏิบัติงาน โดยที่ครูทุกคนรับรู้ นอกจากนี้ผู้บริหารจำเป็นต้องจัดหาผู้เชี่ยวชาญหรือวิทยากรให้คำปรึกษางานวิจัยอย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนหาครู พี่เลี้ยงมาดูแลช่วยเหลือในโรงเรียน และสิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้คือการสนับสนุนงบประมาณ

จากข้อค้นพบทั้งหมดทำให้สามารถสรุปได้ว่าแนวโน้มภาพของวัฒนธรรมวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานีมีทิศทางในด้านบวกเนื่องจากการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์การใด องค์การหนึ่งให้เป็นไปตามความมุ่งหมายนั้นมีปัจจัยสำคัญสำคัญสองด้านคือปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ปัจจัยภายในหมายถึงความคิด ความเชื่อ เจตคติ ต่อเรื่องดังกล่าว ส่วนปัจจัยภายนอก ได้แก่ปัจจัยสนับสนุนอื่นทั้งหมดไม่ว่าจะเป็น วัสดุอุปกรณ์ โอกาสการพัฒนา นโยบาย งบประมาณ ปัจจัยภายในนั้นถือเป็นเรื่องที่ยืดหยุ่นเปลี่ยนแปลงได้ค่อนข้างยาก แต่จากข้อค้นพบในงานวิจัยพบว่าครูในจังหวัดปัตตานีมีความเชื่อ เจตคติและค่านิยมต่อการทำวิจัย ในภาพรวมอยู่ในระดับสูงนั้นมีความหมายว่าครูส่วนใหญ่ในจังหวัดปัตตานีมีความต้องการ มีความอยากที่จะเรียนรู้ มีความเชื่อศรัทธาและเห็นคุณค่าของการทำงานวิจัยว่าจะสามารถพัฒนาและเกิดประโยชน์กับผู้เรียนอย่างแท้จริง ประเด็นนี้จึงเป็นต้นทุนที่ดีสำหรับจังหวัดปัตตานีที่จะพัฒนาวัฒนธรรมวิจัยให้เกิดขึ้นทั่วทั้งวิชาชีพครู

อย่างไรก็ตามการมีความเชื่อ เจตคติและค่านิยมต่อการวิจัย ในภาพรวมอยู่ในระดับสูงแต่ขาดปัจจัยภายนอกคอยส่งเสริมสนับสนุน ก็ไม่อาจทำให้การสร้างวัฒนธรรมวิจัยในองค์กรวิชาชีพครูสำเร็จได้ จากข้อเสนอของครูในจังหวัดปัตตานีถึงความต้องการการสนับสนุนด้านการวิจัยนั้นพบว่ามีความต้องการในหลายประเด็น แต่ประเด็นหลักที่มีผลค่อนข้างมากและมีผู้กล่าวถึงมากที่สุดคือนโยบายของผู้บริหารที่ต้องตอบคำถามว่ามีความสอดคล้องกับการพัฒนาวัฒนธรรมองค์กรให้เป็นองค์กรแห่งวัฒนธรรมวิจัยหรือไม่ อย่างไรก็ตาม จากข้อเท็จจริงของข้อมูลระดับปฐมภูมิจากครูในจังหวัดปัตตานีพบว่า ครูส่วนใหญ่อยากทำวิจัย แต่ขาดแหล่งค้นคว้า ไม่มีเวลาที่เอื้อให้เรียนรู้ ไม่มีความรู้และทักษะด้านการวิจัย ไม่มีการจัดอบรมโดยโรงเรียน ขาดที่ปรึกษาที่มีความสามารถ และเมื่อทำวิจัยอย่างง่ายสำเร็จก็ไม่มีให้นำเสนอผลงาน จากข้อมูลทั้งหมดสะท้อนให้เห็นว่าการทำวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานีเป็นการทำแบบแยกส่วนไม่ได้บูรณาการงานวิจัยเข้าสู่งานประจำผลลัพธ์ที่ออกมาจึงสัมผัสได้ว่าเป็นลักษณะต่างคนต่างทำ หรือทำเมื่อมีวาระพิเศษเท่านั้นซึ่งปรากฏการณ์ที่กล่าวมานี้ไม่ได้ตอบคำถามการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนที่ยั่งยืนอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับตั้งแต่ระดับสถานศึกษาระดับต้นสังกัด ระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ร่วมมือกันส่งเสริมหรือสนับสนุนปัจจัยที่เอื้อในด้านต่างๆ และกำหนดให้ทุกสังกัดมีการกำหนดนโยบาย วางแผนกลยุทธ์ วิสัยทัศน์การวิจัย พร้อมทั้งจัดการบริหารงานวิจัยให้มีประสิทธิภาพ การอบรมให้ความรู้ การสร้างแรงจูงใจ และการสนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิจัยให้แก่ครูด้วยวิธีการที่หลากหลาย
2. ผู้บริหาร โรงเรียนควรจัดสรรเวลาให้ครูผู้สอนทำวิจัยได้เฉพาะ โดยบูรณาการให้วิจัยเป็นส่วนหนึ่งของงานสอนหรืองานประจำ (Routine to Research) เพื่อส่งเสริมให้ครูมีโอกาสในการทำวิจัยมากขึ้น ตลอดจนสร้างบรรยากาศวัฒนธรรมวิจัยให้เกิดขึ้นทั่วทั้งองค์กร และเป็นปกติวิสัย
3. ศึกษานิเทศก์ควรมีส่วนร่วมในการให้ความรู้และติดตามตรวจสอบประสิทธิภาพ คุณภาพของงานวิจัยเพื่อที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานวิจัยอย่างสม่ำเสมอ

4. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรส่งเสริมให้ครูมีวัฒนธรรมวิจัยที่เป็นรูปธรรมและมีคุณค่าต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาการวิจัยของครูพบว่าปัญหาเกี่ยวกับการวิจัยของครูมีความคล้ายคลึงกันและเป็นปัญหาที่ต่อเนื่องมายาวนาน เช่น ไม่มีเวลา ขาดที่ปรึกษา ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์การพัฒนาวัฒนธรรมวิจัยของครูโดยภาพรวมและแยกตามต้นสังกัดของโรงเรียนเพื่อหาแนวทางพัฒนาวัฒนธรรมวิจัยของครูทั้งในภาพรวมและในบริบทเฉพาะกลุ่ม

2. ควรมีการศึกษาวัฒนธรรมวิจัยในเชิงลึก (Ethnography) เพื่อจะได้สะท้อนความเชื่อ ทศนคติและค่านิยมของครูได้ชัดเจนลึกซึ้ง อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวัฒนธรรมวิจัยของครูได้อย่างสอดคล้องกับสภาพเป็นจริง

Prince of Songkla University
Pattani Campus